

Jesús de Natzaret segons Benet XVI

Dij, 10/03/2011 per Catalunya Religió

(Marta Nin/CR) Aquest dijous s'ha posat a la venda la segona part del llibre *Jesús de Natzaret* de Joseph Ratzinger- Benet XVI. Si en el primer volum, aparegut el 2007, el papa tractava la figura i el ministeri de Jesús des del seu bateig al Jordà fins a l'afirmació de la seva identitat messiànica, aquesta segona part comença amb l'entrada de Jesús a Jerusalem i acaba amb la seva Resurrecció i Ascensió. Al començament del llibre Benet XVI confirma el seu desig de publicar un tercer volum sobre Jesús, abordant la seva infantesa i joventut abans d'iniciar la vida pública.

L'[última obra del papa](#), que ha escrit a mà i en llapis com tots els seus textos, es publica alhora inicialment en set llengües: alemany, italià, castellà, francès, anglès i polonès per un total d'un milió dos-cents mil exemplars. En català sortirà al mes de maig publicada per Claret. Ratzinger es confirma com un dels autors més buscats per les editorials arreu del món. Ja s'han firmat els contractes per a la traducció del seu últim llibre a vint llengües diferents, entre les quals hi ha el txec, el malaiàlam, l'ucraïnès, l'hongarès. I s'està negociant la publicació en àrab, coreà, grec, japonès.

A la introducció, Benet XVI es reafirma en el fet que no ha volgut escriure una "vida de Jesús" ni tampoc una "cristologia des de dalt", sinó "il.lustrar la figura i el missatge de Jesús" des d'una doble hermenèutica de la fe i de la història, per tal d'apropar-se a Ell "d'una manera que pugui ser útil a tots els lectors que vulguin trobar Jesús i creure-hi".

L'obra comença abordant l'entrada de Jesús a Jerusalem, mostrant una reialesa diferent de la del món: és el "rei dels pobres". El papa subratlla que Jesús no és un "revolucionari polític", "no es basa en la violència" i troba "en la pobresa de Déu, en la pau de Déu" l'autèntic i "únic poder salvífic". Més endavant, torna a tocar aquest aspecte en relació a l'expulsió dels mercaders del Temple. Ratzinger rebutja les "teologies polítiques" i "les teologies de la revolució" dels anys '60 i afirma que, en realitat Jesús "lluita contra la politització de la fe": "la violència no

instaure el regne de Déu”.

El llibre analitza després diferents qüestions: el discurs escatològic de Jesús, el gest de rentar els peus als deixebles, la traïció de Judes, la pregària sacerdotal de l'evangeli de Joan, l'Últim Sopar, la passió i la crucifixió.

En diferents ocasions el papa eximeix el poble jueu de la crucifixió de Jesús i afirma que els cristians no busquen la conversió dels jueus, tal com ja havia establert el Concili Vaticà II. Aquestes citacions han estat molt ben acollides per la comunitat jueva internacional. El primer ministre israelià, Benjamin Netanyahu, ha enviat un comunicat al papa felicitant-lo i demanant-li audiència per expressar-li el seu reconeixement.

En els últims capítols, dedicats a la Resurrecció i Ascensió, el papa destaca la centralitat i el fonament, per a la fe cristiana, de la Resurrecció de Jesús, que ell considera “històricament creïble”, i que no es tracta del “simple despertar d’una mort aparent” ni del “miracle d’un cadàver reanimat”, sinó “l’evasió vers un gènere de vida totalment nou, vers una vida que ha deixat de estar subjecta a les lleis del morir i de l’esdevenir, i col·locada més enllà de tot això”: “una nova dimensió de l’èsser homes”, com una mena de “mutació decisiva”, perquè “si Déu existeix, no pot crear també una dimensió nova de la realitat humana i de la realitat en general?”

Pel que fa a l’Ascensió, Jesús “no se’n va cap a un astre llunyà” sinó que “entra en la comunió de vida i de poder amb el Déu viu, en la situació de superioritat de Déu sobre tota dimensió de l’espai”. Així, doncs, Jesús “no se’n va anar”, “no és lluny, sinó a prop”, “ara sempre és present al nostre costat”, es tracta d’una “presència nova”, que dóna joia, per això els deixebles estan alegres quan Jesús ascendeix al Cel.

“I també avui, fins i tot en les dificultats” continua dient Ratzinger “és l’alegria el que caracteritza l’autèntic testimoni cristià”. I afegeix que “Jesús se’n va beneïnt. Beneïnt se’n va i en la benedicció roman. Les seves mans queden esteses sobre aquest món. Les mans del Crist que beneïx són com un sostre que ens protegeix. Però alhora són un gest d’obertura que esquinça el món per tal que el cel hi penetri i pugui esdevenir-hi una presència”. I aquestes mans de Jesús sobre nosaltres són “la raó permanent de la joia cristiana” conclou el papa.